

Cunst

**DIGITAAL TIJDSCHRIFT
VOOR CULTUUR, KUNST EN LANDSCHAP**

FLEVOLAND

12 / 2011

December 2011

Redactioneel

Voor mij persoonlijk is deze maand een bijzondere maand: ik heb namelijk mijn atelier verhuisd. Ik heb vanaf nu een atelier in woon-zorginstelling Archipel in Almere Literatuurtwijk. In ruil voor het gebruik van de ruimte ga ik een dag per week met bewoners van Archipel kunst maken. Schilderen, poëzie, muziek, maar ook samen praten over het leven... ik heb een vrije rol. De verwachting is dat ik de bewoners kan inspireren en ze creatieve energie kan geven. Ik hoop dat ik een voorbeeld kan zijn voor andere zorginstellingen: geef een ruimte aan een kunstenaar en vraag hem/haar om als tegenprestatie te laten werken met ouderen.

Deze maand natuurlijk ook weer een kunstenaar die exposeert in Galerie CUNST. Deze maand is dat Siemen Bolhuis. Ik werk al zo'n jaar of vijf regelmatig met Siemen samen: ik schrijf dan gedichten bij zijn werk. In galerie CUNST beelden zonder gedichten. Ans van Berkum, directeur van Casla, beschouwt twee tentoonstellingen en geeft tussen de regels door een beschouwing van de tijd waarin we leven. Deze CUNST heeft ook een primeur: lezers van CUNST krijgen € 7,50 korting op de voorstelling van Dansgroep Amsterdam in het Agora Theater in Lelystad - op 2 december. Zie bladzijde 26.

Kunst is als adem, kunst geeft ruimte aan het leven. Kunst is de weg naar de geest. Juist in de spirituele decembermaand een weg die is aan te raden.

Tot volgende maand! Hein Walter

Inhoud

pag 2	Schrijversblock - een verslag
pag 4 t/m 17	Galerie CUNST, Siemen Bolhuis
pag 18/19	Wandschildering in de tennishal
pag 20	Kerstkaarten van Jasmijn van der Heijden
pag 21	Gedichten: Ongevraagde antwoorden
pag 22/23	Kunst in de openbare ruimte
pag 24/25	Museum de Paviljoens
pag 26	Dansgroep Amsterdam in Agora Sietske Bosma op Urk
pag 27 t/m 29	Kettingkunst in Lelystad - LAK
pag 30	Willem Hoogeveen in Zeewolde
pag 31 t/m 36	Openingswoord Ans van Berkum bij tentoonstelling in Museum Nagele
pag 37 t/m 39	Sprookje
pag 40	Schützensembles - 10 dec. Art Nivo expositie - 11 dec.
pag 41	Hotspots - 15 dec. De Verbeelding - 18 dec.
pag 42/43	Moordkunst in Kraggenburg
pag 44	Agendatips
pag 45	Adressen

Het maandelijks tijdschrift CUNST
wordt gemaakt door
de Kunstenaars Vereniging Flevoland.
www.flevokunst.nl

Wilt u CUNST maandelijks in uw mailbox ontvangen?

Stuur een mail naar heinwalter@tiscali.nl.
Gebruik dit adres ook voor kopij.
Informatie over CUNST: 06 51924882

foto door Merlijn Doomernik

Kader Abdulah - een van de schrijvers
bij het literatuurfestival 'SchrijversBlock'
dat plaatsvond in Almere Filmwijk.

"En bent u nu gelukkig, nu u inderdaad een bekende Nederlandse schrijver bent geworden?" vroeg een luisteraar aan Kader Abdulah, na zijn adembenemende verhaal over zijn eerste jaren in Nederland, als vluchteling met de ambitie de taal te leren en zich hier tot een belangrijk schrijver te ontwikkelen. "Dat is niet helemaal een goede vraag," zei Kader. "Gelukkig zijn kan geen doel op zich zijn. Mensen zijn niet gemaakt voor die conditie. Ze willen *gelukkig worden* en dat streven is de belangrijkste motor achter vooruitgang en ontwikkeling. *Gelukkig zijn* zet alles stil. Dat moet je niet willen."

SCHRIJVERSBLOCK IN DE FILMWIJK - een verslag

door Marcel Kolder - cultuuraanjager

Twintig bekende Nederlandse schrijvers spraken op 30 oktober in Almere met bezoekers over hun werk en het schrijfproces. De kleinschalige setting van het nieuwe festival SchrijversBlock sprak de bezoekers enorm aan.

Ruim tweehonderd mensen bezochten op de laatste zondag van oktober het nieuwe festival. In twintig verschillende huizen rondom het Almeerse Weerwater traden onder andere Kader Abdulah, Joost Zwagerman, Ronald Giphart, Rasha Peper, Vonne van der Meer, Loes den Hollander, Christiaan Weijts, Stephan Sanders en Marja Pruis op.

Kader Abdulah

Schrijver Kader Abdulah over het festival: 'Het is goed om op deze wijze een literaire verbinding met de jonge mooie stad te creëren. Ik was blij verrast met de volle huiskamers'. Kader zat in een mooie flat aan het weerwater bij Gastheer Frans de Bruijn. Christiaans Weijts en Carla Bogaard waren vooral enthousiast over de stad: 'Hier gebeuren nieuwe dingen. Het waren mooie gesprekken vanmiddag in die spraakmakende huizen rondom dat grote stadswater.' Het nieuwe boek van Christiaan gaat over een architect (nog geheim hoor). Hij kreeg veel inspiratie in deze wijk. En legde uit dat hij nooit met het eerste hoofdstuk begon, maar met het laatste. Het plot. Ronald Giphart deelde bij Rene en Corry Dekker zelf de thee en koffie. Hij bleek een zeer gevat spreker.

Ren je rot

Aan de spreekwoordelijke keukentafel konden de bezoekers naar het werk van de betreffende schrijver luisteren. Bezoekers reden deze middag op de fiets of gingen per voet naar drie van hun favoriete schrijvers. Dit uiteraard onder het genot van een kopje koffie of thee. Aan de hand van de bij het toegangskaartje meegeleverde

routekaart kon het publiek zijn favoriete schrijver vinden en zijn eigen route bepalen. Als het maximale aantal van 20 was bereikt hing er een bordje vol voor het raam. Het publiek kon dan een andere schrijver in de buurt kiezen.

Enthousiaste Bezoekers

De bezoekers waren erg enthousiast, ze konden letterlijk in gesprek met hun favoriete schrijver. Een bezoeker: 'Het voelde als een cadeautje, naar drie schrijvers kunnen, luisteren naar nieuw werk en genieten van een heerlijk kopje koffie met speculaas.' Een andere bezoeker: 'Het was een geweldige middag. Goed om te weten hoe een schrijfproces werkt en waar de schrijver zijn inspiratie vandaan haalt. En ook erg leuk dat overal een architectuurgids lag met informatie over de woningen waar dit allemaal plaatsvond.'

Afterparty

Tot slot ontving de directeur van de bibliotheek, Chris Wiersma, de schrijvers, de gastheren en vrouwen en de organisatoren in het Nieuwcafé. De schrijvers en gastgezinnen konden tijdens deze 'afterparty' in de Nieuwe Bibliotheek met elkaar napraten. Veel schrijvers beloofden terug te komen naar deze stad. In ieder geval werd er die met andere ogen naar stad en architectuur gekeken. En met verbazing over die fantastische Almeerse bibliotheek.

Volgend jaar wellicht opnieuw

Ex-filmwijkter Conny Brak haalde het oorspronkelijk Haagse initiatief 'verhalen halen' naar Almere. Daar doet men dit al jaren met een mix van dichters en vertellers. Ik ontwikkelde naam en logo. Zo is SchrijversBlock ontstaan.

Na het succes van dit jaar hopen we, Filmwijkers, dat SchrijversBlock volgend jaar opnieuw aan onze keukentafel wordt georganiseerd.

Vakmanschap, concentratie, kwaliteit, ondernemerschap, finesse, vorm en vormgeving, betekenis, spiritualiteit, creativiteit, dienstbaarheid, publiciteit, communicatie, binding, vriendschap, ... een serie begrippen die samen het kunstenaarschap van Siemen Bolhuis beschrijven. Mensen die voor het eerst zijn atelier in Almere Buiten bezoeken, worden overweldigd door de bijzondere kunstwerken en projecten (grote buitenbeelden, kleine plastieken, awards, portretten, kunstwerken met figuratieve, maar ook met abstracte, symbolische of sociale elementen) die hij ze laat zien. Hij is zo diep verbonden met zijn eigen creatieve proces en hij is zich tegelijkertijd zo bewust van alle facetten van dat proces, dat hij er niet anders dan helder en overtuigend over kan vertellen.

Siemen heeft heel veel in opdracht gewerkt en de successen die daar behaald zijn, komen voort uit zijn kwaliteit. Siemen weet de vraag die opdrachtgevers hebben, om te zetten in een kunstwerk dat niet alleen aansluit bij de sfeer van het bedrijf, maar het bedrijf als het ware optilt. Daarbij is Siemen uitzonderlijk goed in de beheersing van technieken, afwerking en detail, maar ook heel goed in de presentatie van ontwerpen. Mensen uit de bedrijfs-wereld zijn vaak verrast door die kwaliteiten, omdat daar het vooroordeel leeft dat kunstenaars maar wat rotzooien.

Als je het oeuvre van Siemen bekijkt, dan zou je kunnen denken dat de creativiteit hem makkelijk af gaat. Maar het tegendeel is waar: het is voor hem elke keer opnieuw een worsteling, een lange zoektocht met slapeloze nachten voordat het ontwerp geboren is.

Siemen heeft dit jaar van de gemeente Almere een grote opdracht gekregen: een groot beeld aan de Wandellaan in Almere Stad. Dat beeld belooft net zo'n impact te gaan krijgen als de Olifanten langs de A6. Hij is momenteel aan het werk aan die opdracht. Volgend jaar wordt het beeld onthuld. Op zijn website zijn foto's te zien van het proces.

Hein Walter

Siemen Bolhuis
Verfmolenstraat 78
1333 AW Almere

E info@siemenbolhuis.nl
I www.siemenbolhuis.nl
T 036 53 25 965

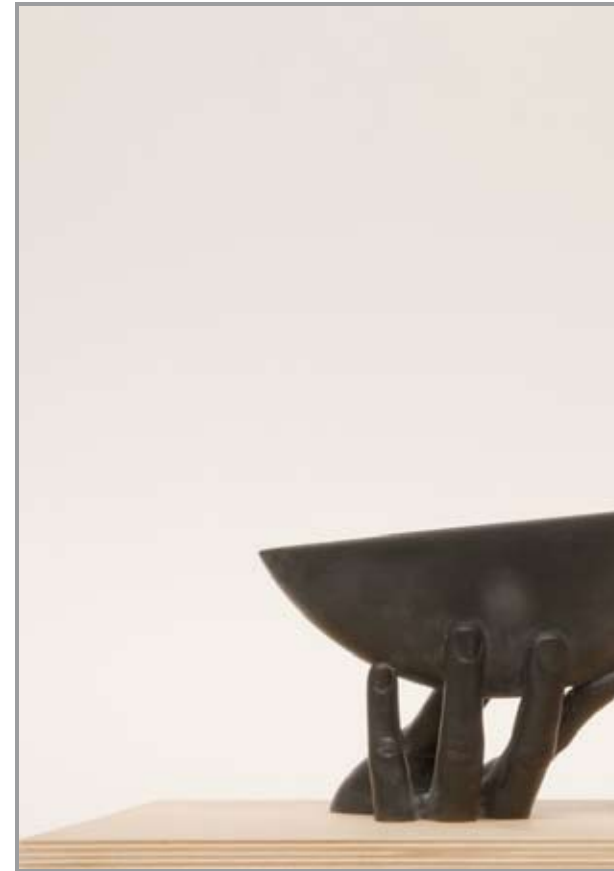
Hestia replica. brons hoogte 19 cm

Duisternis, noem mij broeder, zoadat ik niet bang ben voor wat ik zoek. brons hoogte 23.5 cm

Voortvarend replica. hoogte 14 cm

bronzen penning ø 80 mm

Herinnering brons hoogte 17 cm - Neergroeien replica hoogte brons 10 cm - Herfstblad hoogte brons 17 cm

Jonas . hoogte brons 12,5 cm

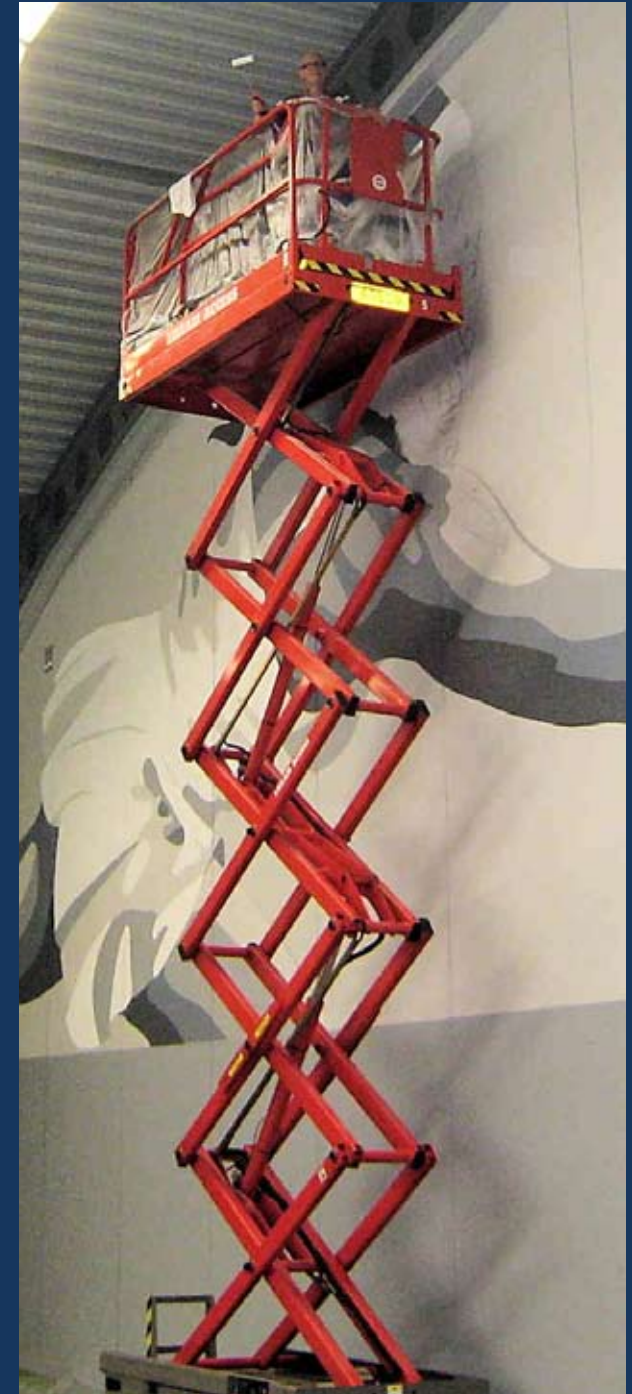

Wandschildering in de tennishal -
door Johan IJerman

Lelystad - Als maker van kunstwerken die dynamiek en ontplooiing uitdrukken, kom je al gauw uit bij het onderwerp sport (www.yzerman.nl). Daardoor kwam ik in contact met het Sportbedrijf Lelystad, waarvoor ik ruimtelijk werk en schilderijen gemaakt heb.

Najade, een waternimf, staat voor de ingang van het zwembad De Koploper. Ze lijkt vanuit de voormalige Zuiderzeebodem op een rand van gekleurde stenen te springen, zoals je uit het water op de rand van het zwembad huft. Het beeld kijkt je aan en lokt daarmee reacties uit. Zo zie je regelmatig een volwassene haar een aai over de bol geven of zit een kindje haar hele verhalen te vertellen.

Onlangs is er in de tennishal een grote tussenwand geplaatst. En eerlijk gezegd was ik het met de beheerders eens, die is grijs en niet echt fraai. Daarom zijn er kunstenaars benaderd om er een oplossing voor te verzinnen. M'n tennisster in volle actie werd gekozen om verder uit te werken.

Gewoonlijk gebruik ik voor sportschilderijen stevige kleuren, maar in dit geval waren grijsinten passender. Bij de daar al toegepaste drie tinten grijs voegde ik er twee toe, wit en donkergrijs. Het ontwerp zou daarmee passend en voldoende krachtig blijven.

Nou heb ik wel meer wandschilderingen gemaakt, maar deze is toch wel fors. De wand zelf is 6 bij 36 meter, het schilderij een meter of 25 lang. Ook zet je daar voor het schilderen niet even een laddertje tegenaan. En als er getennist wordt, kun je het schilderen wel vergeten. In de herfstvakantie was de banenverhuur wat minder en met een strak schema zou het dan moeten lukken. Dat het nieuwe type hoogwerker nèt niet door de deur kon,

was op de eerste dag even een tegenvaller.

De lijntekening van mijn in het klein geschilderde ontwerp hoefde ik gelukkig niet meer zoals vroeger, vakje voor vakje vergrotend op de muur te tekenen. Een beamer bracht uitkomst. Daarmee de grote lijnen, in delen en vertekend weliswaar, geprojecteerd en de rest vanaf de hoogwerker ingeschetst. Niet eerder opgevallen, op die hoogte zit er nogal beweging in zo'n ding. Aan de loop van de week kreeg ik 'zeebenen'. Op zaterdag kon er, zoals gepland, de laatste hand aan gelegd worden. Moe maar voldaan.

Omdat ik wekelijks zwem en daarbij Najade en de tennishal passeer, kan ik er elke keer nog een beetje van nagenieten.

KERSTKAARTEN VAN JASMIJN VAN DER HEIJDEN

“Ik ben een bloem, mijn naam is Jasmijn”

Jasmijn van der Heijden (1984) is kunstenaar met het Down syndroom. Elk jaar maakt ze speciaal voor de feestdagen een schilderij. Van die schilderijen zijn weer ansichtkaarten gemaakt. Een set van vier kaarten. Jasmijn geniet er altijd van als zij met haar werk iemand blij kan maken, de werken zien er ook altijd vrolijk en kleurrijk uit.

- de set van vier kaarten (gevouwen met envelop) kost € 6,-
(exclusief € 0,92 porto)

Kaarten kunnen worden besteld via haar website:
www.jasmiynswereld.info.
Daar zijn ook de series van vorige jaren te koop.

ONGEVRAAGDE ANTWOORDEN: *een gedicht als antwoord op een gedicht*

De nacht zonder jou

De nacht zonder jou is een bed zonder kussen,
een bed zonder kussen, mijn hoofd ligt op steen,
ik kijk naar het donker, een muur zonder kleuren,
ik lig maar op reis naar de bres in die muur.

Ik lig maar op reis in de nacht zonder kussen,
mijn benen zijn los van mijn lichaam, zij gaan
door 't eindeloos ijsveld van lakens, mijn armen
omarmen al dwalend een ijsbeer van lucht.

De nacht zonder jou is een vers zonder rijmen,
en nergens een pauze van uitzicht en rust
en nergens een ziel om dat vers aan te zeggen:
de nacht zonder jou is een reis zonder zin.

En nergens een rijm voor mijn armen en benen
en nergens een vuur voor mijn ziel en mijn mond:
de nacht zonder jou is een bed zonder kussen,
is steen is een steen is een muur is een eind.

Michel van der Plas

Zo'n nacht, jij en ik

Zo'n nacht, ik met jou, is een droom vol met liefde,
een droom vol met liefde, ons hart is een bloem
die open en dicht gaat, natuur in beweging,
we vinden de weg op de tast naar elkaar.

We vinden de weg in een droom vol met liefde,
ons denken gelegd op de stoel naast het bed,
bij onze kleren, naam en status, we maken
van warmte en adem een tentje van licht.

Zo'n nacht, ik met jou, is de tijd om te smelten,
mijn handen de jouwe en samen een mond
en stilte het middel om zinnen te zeggen:
vannacht, ik met jou, het gebeurt als vanzelf.

Dat morgen weer komt, dat hoeft niemand te weten
en niemand die zegt of het mag wat we doen:
zo'n nacht, ik met jou, is een droom vol met liefde,
een droom in het echt is het echt is het waar.

Hein Walter

KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE

Iedereen die wel eens op de A6 rijdt, die kent ze, deze stille olifanten. Grijze reuzen zijn het, verdwaalde kolossen. Ze lijken in twijfel verzonken, alsof ze niet weten wat ze moeten: gaan of blijven? Ze blijven.

Voor automobilisten is het kunstwerk een baken, een herkenningspunt. Ze worden er vrolijk van. Dat is wonderlijk, want grijs wordt over het algemeen een deprimerende kleur gevonden, maar hier werkt het goed.

Olifanten in Almere? Het is de vervreemding die intrigeert, het onverwachte. Je raast voorbij in een auto en in de snelheid herken je ze meteen: olifanten, een kudde, alsof je niet Flevoland binnenrijdt, maar de steppe van Afrika. En hun lompheid is vertederend. Pas als je erbij stilstaat (en dat gebeurt eigenlijk niet, want op de snelweg mag je niet stilstaan) zie je hun bijna overdreven grove vormen. Van dichtbij zijn het zelfs nauwelijks olifanten. Elk detail is weggelaten. Ze zijn vooral heel zwaar - het asfalt lijkt door hun gewicht omhooggekruld, door de afdruk van hun zware passen - alsof ze bezig zijn door het asfalt te zakken.

Ze worden ouder; hun huid veroudert, net als bij echte olifanten. Ze hebben inmiddels ook een eigen geschiedenis. Een van de olifanten is in brand gevlogen bij de bouw en er wordt regelmatig graffiti op gespoten. Ze worden wel steeds weer schoongemaakt, maar de littekens blijven. Er zijn ook al verschillende gedichten over ze geschreven, onder meer door de dichter C.O. Jellema, en Willem Jan Otten schreef het wonder van de losse olifanten. De strekking van zijn betoog betrof iets anders, maar de titel van zijn betoog geeft de kern van het kunstwerk goed weer: het zijn wonderlijke olifanten.

Olifanten
Tom Claassen
2000
Almere, Kruising A6/A27

Spuitsbeton
5 x 690 x 1100 cm
100 x 25 meter geasfalteerde ruimte
3 lantaarnpalen

De tentoonstelling 25 kunstwerken in Flevoland is nog tot 31 december bij De Muren van Archipel te zien.
www.demurenvannl.nl
(met steun van het Prins Bernard Cultuurfonds)

MUSEUM DE PAVILJOENS - Almere

De Nederlandse Identiteit?

De kracht van Heden

t/m 4 maart 2012

Aan kracht verliezen - door Ans van Berkum

In 1993 toonde Het Fonds voor Beeldende Kunst Vormgeving en Bouwkunst het werk van 45 kunstenaars die in de eerste vijf jaar van het bestaan van het Fonds een subsidie hadden gekregen. Een selectie uit 1500 gelukkigen. Zo zou je ze nu noemen, nu het hele stelsel op instorten staat. Het bedrag hielp hen in het zadel, of stelde hen voor een poos vrij van marktgerichte activiteiten. Wat is er van hen geworden, en in hoeverre heeft de beurs die ze ontvingen daaraan bijgedragen? Een vraag die actueel is, nu velen vinden dat kunstenaars en kunstinstellingen rechtstreeks de markt op moeten. “Ze zijn nu lang genoeg gepamperd. Basta”, klinkt het alom. Wat gaat daarmee verloren?

“De 45 presentaties zijn (..) exemplarisch” zegt Fondsvoorzitter Cato Kramer in de catalogus. “Zij dragen de kracht, de energie van het heden in zich. Energie, die gesteund en gestimuleerd wordt door het Fonds.” Zou die kracht zich ook zonder Fonds hebben gemanifesteerd? Op de tentoonstelling De Kracht van Heden, die op dit moment in De Paviljoens in Almere wordt getoond, kun je het boek nog eens inzien. Veel namen zijn inderdaad heel bekend geworden. Opvallend is dat dat in elk geval voor vrijwel alle architecten geldt. Anderen, vooral de vrije vormgevers, zijn blijven worstelen in de marge. Daarbij komt dat elke bekendheid uiteraard relatief is en zeker niet synoniem

met betekenis en kwaliteit. Er zijn voorbeelden te over van kunstenaars die volkomen onbekend bleven en uiteindelijk schokkend belangrijk bleken. Het is goed dat de kunstwereld daarvan doordrongen blijft, om niet in valse argumenten verstrikt te raken. Schuif de latere bekendheid niet te veel naar voren, als het er om gaat om de verdediging van de stelling dat subsidiëring goed is. Misschien is het beter te bezien of de gesubsidieerden eerder op eigen kracht – mentaal en economisch- verder konden, dan zij die geen beurzen kregen.

In het kader van de reeks “De Nederlandse Identiteit” toont Museum De Paviljoens nu een nieuwe selectie van kunstenaars die toen en ook later subsidie kregen. Een sprankelend verhaal, waarin werk figureert dat je graag nog eens terug ziet. De strandfoto's van Rineke Dijkstra, waarop iedereen zo ongewoon zichzelf is. De installatie Non Stop Tokyo van Fransje Killaars, die je overweldigend laat ervaren dat kleur rechtstreeks met gevoel communiceert; en een project van Roy Villevoeye in Papua Nieuw Guinea, dat zowel culturele verschillen uitlicht als deze overbrugt.

Blaka Watra Spiders

Interessant vond ik het project van Saskia Jansen waarin ze drugsverslaafde bezoekers van een Amsterdams centrum spinnenwebben laat tekenen. Ze had ontdekt dat in de jaren vijftig experimenten werden gedaan met gedrogeerde spinnen. De wonderlijk vervormde webben die deze weefden, waren exact te herleiden tot de verschillende soorten drugs die hen waren toegediend. Janssen drukt ze af in haar verslag van het project. Toch gebruikte ze de onder haar aansporing getekende webben van de drugverslaafden niet om verbanden te leggen tussen persoonlijkheidsvormingen en specifiek drugsgebruik. Ze zag de tekeningen louter als zelfportretten van de makers en interpreteerde niets.

In dit geval vind ik de grens die kunstenaar zich stelde best jammer. Mijn nieuwsgierigheid wordt gewekt maar niet bevredigd. Kan interdisciplinair werken niet ook veel voor de kunst betekenen?

Uitgebalanceerd

De tentoonstelling in de Paviljoens is afwisselend, maar toch uitgebalanceerd door de goede plaatsing van de werken in de ruimte. Dat is een verdienste, als je werk van zoveel kunstenaars bijeenbrengt. Dat de afzonderlijke makers als individuen voor mensen die hen nog niet kennen daarbij wat in het donker blijven, is niet te voorkomen. Het getoonde werk met papieren pijltjes van Navid Tuur bijvoorbeeld, kan alleen maar vragen oproepen naar zijn algemene bedoelingen en uitgangspunten, terwijl het werk van Guido van der Werve ook zonder de context van zijn oeuvre begrijpelijk en boeiend is. Ik kan me voorstellen dat het niet mogelijk was allemaal werken te kiezen die in zich deze compleetheit hebben. Mensen die de tentoonstelling als een begin van een verdere zoektocht beschouwen, een naam onthouden en er thuis op het internet nog eens naar zoeken, krijgen pas echt een beeld van De Kracht van Heden.

Emigranten

De Paviljoens heeft met deze tentoonstelling een betekenisvol geheel toegevoegd aan haar zoektocht naar De Nederlandse Identiteit. We waren een land dat de kunst (net als landbouw en sport) zoveel waarde toekende dat ondersteuning met publieke middelen een goede zaak leek. Deze expositie toont wat wij mogelijk gaan verliezen als wij deze identiteit niet langer trouw zijn. Met het veranderen van het stelsel wordt het klimaat heel anders, zoveel is zeker. De kunstenaars die hier blijven zullen zich emigranten voelen. Ook op dit terrein verliezen wij onze tolerantie en openheid. Verzaken wij onze rol van breed georiënteerde gastheer en gids. Pijnlijk.

DANSGROEP AMSTERDAM

Generations (try out)

2 december - 20.15 uur

Agora - Scarlet Zaal

Agorabaan 12

8224 JS Lelystad

Dansgroep Amsterdam komt naar het Agora theater in Lelystad. Drie choreografieën van drie generaties danskunstenaars maken de ontwikkeling van de modern dans zichtbaar onder het thema 'Journey'. Krisztina de Châtel maakte voor 'Generations' een werk op muziek van Piazzolla's 'Eight Seasons' in een speciale bewerking van Han Otten en een uitvoering van violist Gidon Kremer.

Gastchoreograaf Michael Schumacher maakte eerder samen met Jirí Kylián het beklemmend mooie 'Last touch first' voor het Nederlands Danstheater en won de Gouden Zwaan 2008. Het jonge talent wordt vertegenwoordigd door de Schotse gastchoreograaf William Collens, die in 2010 de ITs Choreography Award won. Dansgroep Amsterdam won onlangs de Zwaan, dé VSCD Dansprijs, voor 'meest indrukwekkende dansproductie' met de voorstelling 'TRIP en masse'.

Speciale aanbieding:

lezers van CUNST krijgen € 7,50 korting op het kaartje dat normaal € 17,50 kost.

Lees je CUNST, en heb je al een kaartje gekocht, dan kun je een tweede persoon gratis meenemen.

Reserveren via kassa@agora-lelystad.nl

o.v.v. van aantal kaarten (max 4 per bestelling), naam, adres en telefoonnummer én o.v.v. ACTIE CUNST. Kaarten voor vrijdag 2 december 19.45 ophalen.

SIETSKTE BOSMA EXPOSEERT IN HET GEMEENTEHUIS VAN URK

Sietske Bosma liet zich inspireren door de Urker dracht. Haar werken zijn vanaf vrijdag 2 december te zien in het gemeentehuis te Urk.

Sietske Bosma (1951) studeerde in 2007 af aan de Kunstacademie Minerva en zag haar afstuderen bekroond met het winnen van de Allanz Grafiekprijs. Sietskes passie is de grafiek en specifiek het bewerken van een plaat linoleum. Het is een bewerkelijk proces dat laag voor laag gerealiseerd wordt op de linopers. Haar inspiratie is de herinnering aan een verleden dat gekenmerkt werd door het werken met textiel. Nog steeds is ze gefascineerd door stoffen en haar beeldtaal is het patroon. De voorstelling, die ontstaat is een figuratieve. Sietske probeert de traditionele lino-snode een nieuwe impuls te geven door het experiment aan te gaan. Wanneer het proces van drukken klaar is bewerkt ze de prent door er in te tekenen, schilderen of applicaties aan te brengen. Daarom kun je ook spreken van gemengde techniek: iedere prent is toch weer anders. Speciaal voor deze expositie bezocht Sietske het bejaardenhuis op Urk om de laatste drie mensen te bezoeken die nog Urker klederdacht dragen.

KETTINGKUNST of VIER GROEPEN VAN NEGEN.

Sinds vier jaar nemen bijna alle leden van de Lelystadse Amateur Kunstenaars (LAK) deel aan een project, genaamd: Kettingkunst. Het concept is dat de ene kunstenaar reageert op het schilderij van de vorige kunstenaar. Dit moet in drie weken gebeuren. Door dit schilderij laat de volgende deelnemer zich weer inspireren, enzovoort. Er mogen geen aanwijzingen gegeven worden, dus elke deelnemer kent alleen het schilderij van zijn voorganger en weet niet waarop het geïnspireerd is. De groepen begonnen allemaal met eenzelfde foto waarop een bezoeker in een museumzaal (Boymans?) is te zien, en een kunstwerk van Maurizio Cattelan (hoofd in de vloer).

- 27 Het is verrassend te zien hoe de ketting zich van deelnemer tot deelnemer ontwikkelt. De kunstzinnige weg die na het startpunt gevolgd wordt, is voor elke groep anders en het totale resultaat is zeer verrassend. Aan het eind van de kunstcirkel komen de kunstenaars bijeen om te zien hoe de verschillende kettingen zich hebben ontwikkeld en om de motivatie van eenieder te horen.

De schilderijen zijn te zien tijdens de openingsuren in het atelier van de LAK, gevestigd: De Veste 16/73-77, Lelystad.

Openingstijden:

dinsdag en woensdag van 10.00 tot 16.00 uur

zaterdag van 10.00 – 14.00 uur

Op maandag- dinsdag- en woensdag avond 20.00-22.00 uur.

Op afspraak: tel. 0320-222779.

De expositie is nog te zien tot en met 2 januari 2012

Beginfoto

1 Henk Siepel

2 Marjan v.d. Pijl

3 Ans Hageman

4 Diny Rozema

5 Nine Saris

6 Wil v.d. Lans

7 Ben Flik

8 Els Ernst-Wortel

9 Ineke van Oel-Wapenaar

6

7

5

8

9

WILLEM HOOGEVEEN - KUNSTENAAR BIJ DE VERBEELDING

Zeewolde - Op 27 november jongstleden was er in De Verbeelding een concert van het Almeerse Gitaarduo Z.O.O. en mezzo sopraan Alexandra Sherman.

Het concept van de concertreeks in De Verbeelding is dat er een beeldend kunstenaar vooraf een les geeft aan een klas van middelbare school De Levant, waarbij de leerlingen zich laten inspireren door de muziek die bij het volgende concert gespeeld gaat worden. De kunstenaar laat zich vervolgens weer inspireren door hetgeen wat de leerlingen hebben gemaakt.

Willem kwam bij een tweede klas.

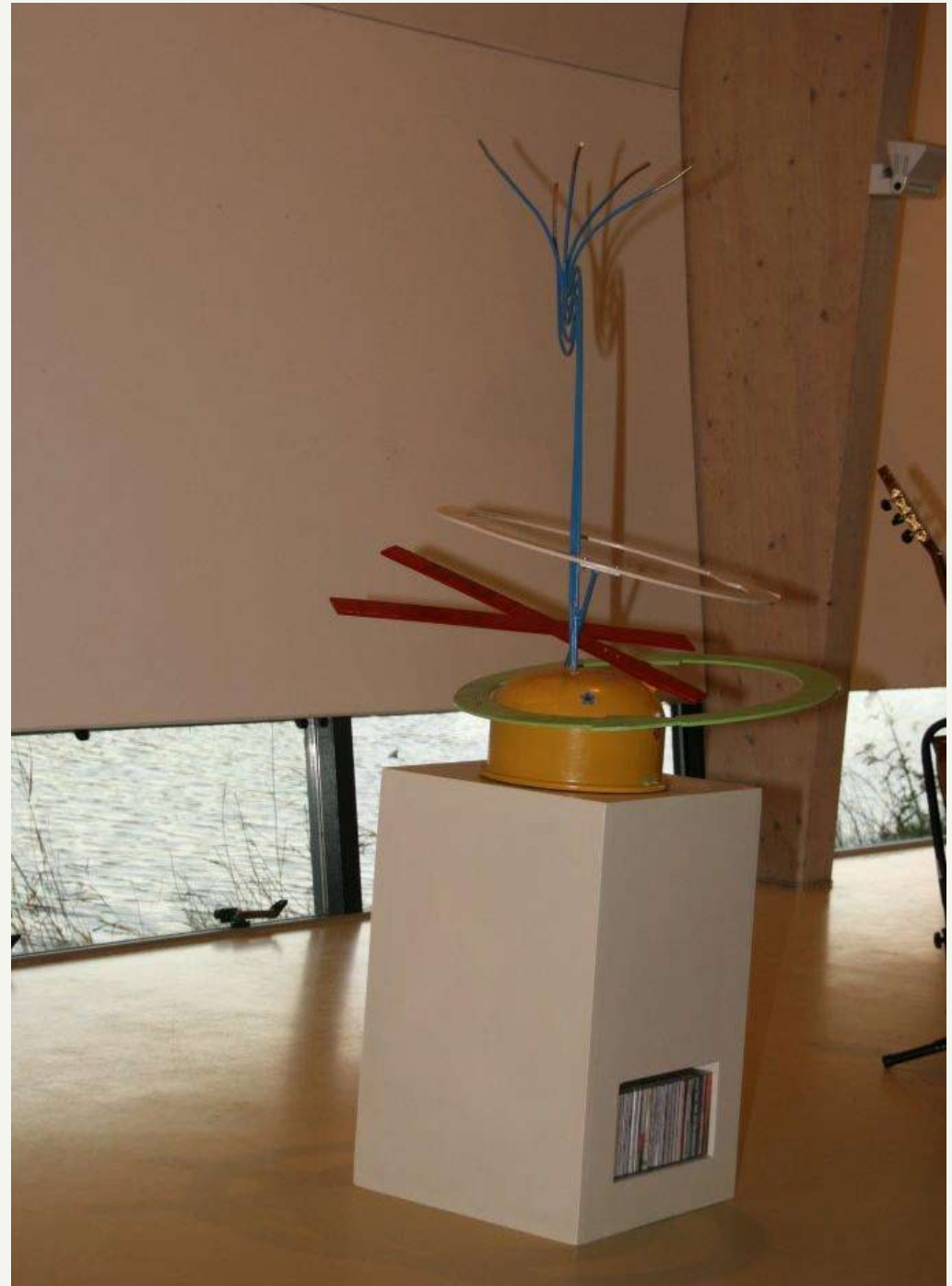
Ze kregen de opdracht om een cd hoesje te ontwerpen.

Terwijl ze werkten klonken de gitaarklanken van Z.O.O.

De leerlingen reageerden verschillend op de muziek, positief en minder positief. Het was in elk geval muziek die ze niet kenden en nooit eerder hadden gehoord. En paar leerlingen associeerden de muziek met tropische stranden en palmbomen.

Het kunstwerk dat Willem heeft gemaakt n.a.v. de ontmoeting met de leerlingen is een geabstraheerd eiland met een palmboom, met een notenbalk die uitwaaiert aan de top. Bloemen op het eiland om het vrolijke extra te benadrukken. Een paar cirkels van pijlen die aangeven dat er veel herhalingen in de muziek zitten En een rood kruis dat staat voor de leerlingen die niets met de muziek hadden.

Het werk staat op een sokkel. Onderin de sokkel zijn al de CD's met hoesjes van de leerlingen zodat gecheckt kan worden waardoor Willem zich liet inspireren en of het wel een beetje klopt!

Openingswoord bij de tentoonstelling Gewerveld-ongewerveld 2
(werken van Mels Dees, Mariëlle van den Bergh, Kitty Doomernik en
Henk van Rooij - t/m 29 januari 2012) in **Museum Nagele,**
uitgesproken op 6 november 2011
door Ans van Berkum (directeur Casla)

*De kunstenaars Henk van Rooij, Kitty Doomernik, Mels Dees en
Mariëlle van den Bergh, hebben mij gevraagd deze tentoonstelling
te openen en dat doe ik graag voor ze, want ze liggen mij alle vier na
aan het hart. In de eerste plaats om hun enorme toegewijdsheid aan
het vak. Deze vier mensen laten mij, u, iedereen, zien, hoe
belangrijk het kunstenaarschap is voor heel veel mensen die het zijn.*

*Dat wil nog niet zeggen dat kunst daarmee ook belangrijk wordt
voor de anderen, voor de mensen tot wie de productie van de
kunstenaars zich richt. Helaas is dat niet zo. Het lezen en
appreciëren van kunstwerken is een gebied dat door minder mensen
wordt betreden. Dat komt omdat heel veel mensen zeggen: daar
heb ik geen behoefte aan.*

*Als je in een land woont waar kunstenaarschap weinig gewaardeerd
wordt omdat mensen niet leren hoe er mee om te gaan en het
daarom ook niet tot de dagelijkse behoeften gaat behoren van heel
veel mensen. Dan moeten er ook publieke middelen toevloeien aan
die sector om het voortbestaan er van te verzekeren; zo was het
lange tijd en op zich is er dan nog niks aan de hand.*

*Maar toen ontstond op een zeker moment een stemming van: dat
kan wel weg. Het kwam niet als een donderslag bij heldere hemel,
maar de rigoreusheid waarmee de maatschappij zich opeens van de
kunst distantieerde, is voor de beroepsgroep wel heel schokkend.
Dan zit je als toegewijd kunstenaar in een moeilijke hoek.*

Daarom breng ik eerst een paar dingen in herinnering:

*De grote – permanente- attracties van landen behoren altijd tot
de kunst of de natuur. In de kunstsector zien we: Het Louvre voor
Frankrijk, de Pyramides voor Egypte, de Macho Picho voor Peru,
de Borubudur voor Indonesie, de Verboden Stad en de grote muur
voor China. Voor Nederland denken we aan Rembrandt, Vincent
van Gogh en de grote Land Art objecten hier in Flevoland. Dat zijn
de plekken die je ziet aangeprezen in de vliegtuigmagazines. Daar
bouwt een land identiteit mee op.*

*Natuurlijk kan dat ook met andere takken. Denk maar aan de sport.
Crujff kent men over de hele wereld. Wat mensen zich vaak niet
realiseren is dat er in sport vele malen meer overheidssteun gaat dat
in de kunstsector. Dat vele geld levert af en toe eens een sterretje
op, maar rust op een hele brede kolom van vruchtbare humus. Veel
mensen tornen niet aan de legitimiteit van sport. Maar wel aan die
van de kunst. Dat vind ik zo jammer.*

*Kunst is blijkbaar een gebied dat mensen niet zomaar kunnen
aanvoelen. Het gekke is dat veel mensen dat wel veronderstellen.
Een paar dagen geleden was ik nog bij een boekpresentatie in
Schouwburg Agora in Lelystad. De heer Leen Verbeek, commissaris
van de koningin in Flevoland, verzuchtte tevreden dat kunst
tenminste een terrein was waar gelukkig iedereen een mening over
mocht hebben. Daar hoefde je geen specialist voor te zijn; daar kon
iedereen iets van vinden en dat was o.k.*

*Ik vind het jammer dat veel mensen zich niet realiseren dat je ook
over kunst iets te weten kunt komen en daarmee je mening kunt ver-
diepen. Natuurlijk mag je een mening hebben. Dat mag ik ook over
een voetballer of een natuurkundige. Maar die mening echt
ergens op baseren... dat gaat in de kunst, evenmin als in andere
takken van kennis niet vanzelf. Toch wordt er in sport of natuurkunde
meer afstand bewaard, omdat mensen zich realiseren: daar moet ik
eerst meer van te weten komen, vóór ik iets ga zeggen; anders heb
ik wel een mening, maar is die zo onbekookt.*

De meeste mensen die ik hoor, vinden het voldoende om uit te schiften wat ze mooi en lelijk vinden in de kunst en daar houdt het op. 'Mooi' wordt dan meestal opgevat als esthetisch passend bij de cultuur, bij de wereld van de kijker. Dat is een begin. Maar er is meer dames en heren. Ik wil er voor pleiten dat we ook voor de kunst moeite gaan doen. Dat we bij het zien van kunstwerken gaan vragen: wat heeft die maker er mee bedoeld? Waarom vond die maker het belangrijk om het werk ergens op een openbare plek aan een publiek te tonen? Had zij of hij misschien iets te vertellen? Ja, dat moet wel zo zijn, anders had hij het wel thuis in de schuur bijgeschoven. Als kunstwerken worden geëxposeerd dan moet er iets achter zitten!

Ik vind het fijn om met u samen naar de kunst van Mariëlle van de Bergh, Mels Dees, Henk van Rooij en Kitty Doomernik te kijken. Kitty is heel erg betrokken bij de positie van vrouwen in onze maatschappij. Zij heeft daarover iets te vertellen. Natuurlijk zijn we hier als vrouwen nog ontzettend goed af. Wij hebben al sinds 1922 kierecht! Vrouwen mogen bij ons bezit hebben en zijn gelijkgeschakeld in het huwelijks en erfrecht. Dat is in zoveel landen niet zo. In Libië is zojuist vastgesteld dat mannen méér vrouwen mogen trouwen. Vrouwen is het niet gegund meer mannen te hebben. Ik noem maar even wat. We leven als vrouwen hier relatief in een paradijs. Toch, toont Kitty, is er nog veel te doen. De discriminerende vrouwbeelden die ons via media worden voorgehouden als voorbeelden van aantrekkelijkheid hebben vaak weinig relatie met de werkelijkheid. Vrouwen hebben geen wespentailles en als de borsten hebben die op die van Marilyn Monroe lijken, zijn die meestal chirurgisch opgepimpt. Kitty maakt collages met behulp van bekende beelden uit de massamedia; waarin eens af en toe een rituele moord op een dergelijk vals vrouwbeeld wordt bedreven. Uit de schaduw staat een andere vrouw op. Zijzelf is er zo een.

Zij biedt tegenspel. Haar werk is wel overgoten met dat sausje van ouderwetse vrouwelijke dingen als kantjes, randjes, bloemen en lijstjes. Daaronder zit een dikke laag kritische reflectie. Ze maakt de vorm lief en herkenbaar, en daardoor zou je best zo'n werk mee willen nemen; willen kopen bijvoorbeeld! Maar je haalt dan wel een gelaagd object in huis. En dat is nou juist haar bedoeling.

Henk van Rooij start bij de keramiek, maar komt uit bij monumentale beelden. Bij hem is een pot nauwelijks nog een pot. Het is een stoer object waar je mentaal tegenop botst. Hij beschildert zijn objecten met glazuur. Dat doet hij zo ruig en vrij dat het af en toe een beetje op action painting gaat lijken. Hij lijkt het glazuur er als een dikke pasta op te smijten, en bekommert zich daarbij niet om de grenzen die de meeste mensen willen trekken tussen kunst en kitch. Hier versmelten kunst en kitsch tot gewaagde vormen. Wat een stoere kracht! Mooi is ook dat hij de beelden tot series verbindt. Kasteelheren, een groep paarden. Die paarden bracht hij van hier naar de Franse beeldentuin van Piet Hendruks in Drulon. De kasteelheren die hij daar ter plekke maakte brengt hij mee terug naar hier. Hij tilt werk over grenzen, zoveel is duidelijk.

Mels Dees is eigenlijk architect; maar als hij stil staat bij de grote bouwwerken waarmee de mens zijn vergankelijkheid heeft willen bestrijden, de iconen die de hoogmoedigen hebben willen plaatsen om de definitieve macht van de mensen op de aardbol te bevestigen, dan wordt hij ook vervuld met droefenis, misschien wel met schaamte. Hij is nu kunstenaar en maakt beelden en installaties voor het moment. Ze zijn wankeler en vergankelijker dan de grote bouwwerken, maar het zijn vaak toch wel bouwsels, stapelingen of constructie. Meestal maakt hij ze met overblijfselen van de verbruiksmatenschap waarin wij leven. Nou zijn dat geen toevallig vondsten, waarmee hij werkt. Het zijn heel zorgvuldig gezochte en gekozen objecten.

Vanuit hun vorige, nuttige bestaan, komt Mels tot een nieuwe opstelling die de objecten weer een leven inblaast. Kijk maar naar zijn eindeloze toren van stalen pannen. In deze aflevering van Gewerveld/Ongewerveld zijn dat de skeletten van kayakframes; van vouwkayaks, van boten die ambachtelijk zijn gemaakt. Hier in de polder krijgt dit werk een diepere betekenis: hier liggen overal in de bodem de skeletten van de wrakken van de schepen die hier vroeger over de Zuiderzee voeren. Door de skeletten van boten naar boven te halen en ze hier op deze plek, in Nagele, te exposeren, maakt Mels ons er van bewust dat onze bodem oud is, heel oud leven in zich bergt. Het kortstondige contact binnen dat bewustzijn dat tussen Mels als maker en ons als kijkers kan optreden is voor hem genoeg. Zo zijn we er allebei, voor een klein moment, heviger geweest, want bewust van onze wortels.

Nog even terug naar gewerveld / ongewerveld. Ik heb wel eens een grappig stukje gelezen dat ons voorhield: stel dat er maar twee woorden bestonden: Ping en Pong. Zouden we daar alles mee kunnen benoemen? We gingen het proberen, en jawel; het lukte. Een mier was Ping en een olifant pong, mannen pong en vrouwen ping; gaat u het zelf maar proberen. Met gewerveld en ongewerveld is het blijkbaar ingewikkelder. Noem even: een boom: ongewerveld. Een paddestoel: ongewerveld. Een schip: gewerveld. Een huis: gewerveld. De polder? Ongewerveld. Maar de polder vol scheepswrakken? Inderdaad: gewerveld. Maar als ik het werk van Mels nou niet kende; zou ik weten hoe gewerveld onze zachte weke polder in wezen is?

Samen met Marielle en Quirijn, hun zoon hebben Mels en Mariëlle van de Bergh veel reizen gemaakt.

Het werk dat we hier zien komt voort uit een reis naar India: Alles is schoonheid in India, en alles is pijnlijk. Wie daar verblijft, wordt overspoeld door heftige, tegenstrijdige gevoelens

Ze was daar in 2009, in Udaipur, waar ze in het huis Makanne verbleef. Een Moghul paleis dat door de Deense papierkunstenaar Anne Vilsbøl tot een residency voor kunstenaars werd verbouwd. Vanuit de harmonie van het huis aan het meer stortte ze zich in Indiase samenleving. Toen ze terugging droeg ze de vraag met zich mee hoe dat te verwerken.

Aanraakbaar

Wie door Westerse waarden is gevormd, staat versteld van de volslagen onverschilligheid die je in India waarneemt voor allerlei vormen van leven; voor de enorme ongelijkheid; voor de onvoorstelbare armoede tegenover onbeschaamd geëxposeerde weelde. Je staat verteld over het klakkeloze aanvaarden van het inhumane kastensysteem. Een kwart van de miljoenenbevolking is daardoor buitengesloten. De 'onreine' kastenlozen worden beschouwd als 'onaanraakbaar' en hebben daardoor geen toegang tot talloze levensgebieden. Dan is er de kinderarbeid. De minachting voor vrouwen. Je ziet ze in kleurige sari's onophoudelijk steigers beklimmen, met manden vol bakstenen op hun hoofd, gedirigeerd door heren met mobieltjes. Je ziet het bruidsschat systeem dat eindeloos veel slachtoffers eist. De superdunne riksja jongens; de glanzend koperen waterkruiken op de hoofden van donker gesluerde vrouwen, de verminkte bedelaars, de massa's mensen. De stille rivieren en meren, de prachtige kleuren van de pigmenten. Het is een kookpot, evenzeer getekend door minachting voor de menselijke existentie, als door het verlangen je tot het zijn te verhouden op een spirituele manier en door grenzeloos ontberen het nirwana te bereiken. Mariëlle van den Bergh maakte het mee. Het raakte haar diep.

Hondenleven

De laagsten van de laagsten zijn de honden, zag ze. De afschuwelijk magere honden, die hun korte leven in groepen op vuilnisbelten slijten. Iedereen ziet ze vanuit een ooghoek, met een verstolen blik, en ziet ze tegelijkertijd liever niet. Als je iets over India wilt vertellen, dan moeten precies die honden de drager zijn van het verhaal, vond de kunstenaar. Ze verbeelde ze in pitriet, met rijstpapier bespannen, als lege naakte vormen met holle ogen. En de verrassing is dat dit poëtische materiaal, waarin ze ook haar grote, verlichte vissen, tuimelende schelpen en zwevende boten verbeeldde, de drager kan worden van een grimmige sfeer. Van een hopeloze schreeuw. Van een statement, waarvoor geen oplossing is. Ze plaatste ze op een vieze deken, omringd door kluiten vuil vilt, die niet anders kunnen dan refereren aan drollen en stank. Aan India.

Opstijgen

Na India ontstonden ook de werken Holy Tree, the take off en Spotting Sadhus. Tapijten met een licht ironische inslag. De heilige boom lijkt op het punt te staan om op te stijgen, met blote worteltjes, omringd door vlinderende bloemen. Ongelooflijk roze en ongelooflijk exhibitionistisch. De associatie met tv spots waarin auto's, hypotheek of cataloguswoningen ons het diepste geluk beloven, kan niet uitblijven. Hier wankelt schoonheid op de rand. In Spotting Sadhus zie je een grauwe massa tempels naar de hemel klimmen, opgevrolijkt door de oranje plekken waar de heilige mannen bivakkeren. Een steekt zijn hand op. Hij krijgt bakshish, en de toerist gaat opgelucht verder. Verlichting is handel.

In haar Indiaserie transformeerde Mariëlle van den Bergh uiteindelijk prachtige weefsels uit Tilburg tot logge honden vol wonden en zwe- ren. Zelig, verlaten en zo hulpeloos. " India, India.. ", denk je bij het zien er van. De aandoenlijkheid van de honden roept betrokkenheid op. Maar Mariëlle van den Bergh schetst alleen maar hoe het is. Zij filmt met haar ogen en gevoel, en reproduceert die innerlijke opna- men tot zachte vormen die een harde werkelijkheid onthullen. En net als in India gaan je gevoelens over schoonheid en waarde wankelen bij het zien ervan. Alles wordt ambivalent. Ze stelt met haar honden- taferelen de vraag naar de plek van mensen op de aardbol, en naar de verantwoordelijkheden die met die plek kunnen samenhangen. Het antwoord? Ze kijkt me aan met ogen die weten, maar geen koers kunnen afdwingen.

Hier in Nagele hebben mensen via de verbeelde ervaring van de kunstenaars de kans bijzondere aspecten van de werkelijkheid te zien en te ondergaan. Ze kunnen zich opstellen en daardoor meningen nuanceren. Deze kunstenaars geven zoveel aan. Ik gun het u in de diepte te zien en dan te gaan nadenken.

Over de vrouw in de man

of de fabel:

*Hoe het ongewervelde dier
aan zijn wervels kwam*

Hein Walter

2011

**Over de vrouw in de man,
of
de fabel over hoe het ongewervelde dier
aan zijn wervels kwam.**

door Hein Walter

*Er was eens een nietig, ongewerveld diertje,
een zielig armzalig zwervertje dat leefde zonder thuis
en zonder doel.*

*Het diertje waaide mee met alle winden, of beter gezegd,
het stroomde mee met alle stromingen,
het leefde namelijk in de Noordzee.*

*Hij had nergens een mening over, hij had geen opinie,
geen enkele overtuiging.*

*Zijn vader had hem altijd een slappeling gevonden,
een spons, een kwal van een zoon.*

Hij was niet links, niet rechts en ook niet recht door zee.

*Je drijft maar gewoon wat in het water,
had zijn vader gezegd, willoos en zomaar.*

Doe toch eens wat, vind eens ergens wat van!

En dan sloeg hij z'n ogen neer;

hij kon het niet ontkennen,

hij was vlees noch vis.

Zijn moeder had wel van hem gehouden, dacht hij,

maar helemaal zeker wist hij dat toch niet.

*Je bent altijd zo vormloos, had ze een keer tegen hem gezegd,
en het was juist die opmerking die hij maar niet kon vergeten.*

*Die sneed door zijn ziel,
al betwijfelde hij of hij er wel een had.*

*Hij dreef al een paar jaar alleen, door bruinige wateren,
alleen in zee.*

*Hij had op een dag gedaan alsof hij op drift raakte,
oververhit, door emoties bevangen of zo, hij deed alsof hij in
opstand kwam,*

*rebeldeerde tegen zijn ouders,
zodat die toch een beetje trots op hem zouden zijn,
maar het was de schaamte voor zijn karakterloze karakter
die hem bracht tot zijn daad.*

En nu dreef hij alleen, eenzaam en treurig.

*Hij voelde zich doorweekt.
Had ik maar een ruggengraat,
dacht hij, dan was vast alles beter.*

*Bij wijze van spreken dan, want onder water gaat dat niet echt.
En net op het moment dat hij dat dacht, zag hij op de bodem
een zeepaardje liggen.*

Het paardje snikte, het huilde en hinnikte zacht.

Geen krokodillentranen, maar echte zoute.

*Het ongewervelde diertje dreef voorzichtig
naar het zeepaardje toe en vroeg:*

waarom huil je?

*Het paardje keek op en staarde in een paar blauwe,
duizelingwekkende ogen en werd ongekend week van binnen.*

*Liefde is magisch, raadselachtig, wonderlijk....
een groot mysterie.*

*Twee wezens die elkaar zo diep in de ogen kijken
dat de vonken er vanaf spatten.*

*Liefde is onbevattelijk, onbeschrijfelijk, onnoembaar...
liefde gebeurt.*

*En het gebeurde daar, op die plek, tussen het ongewerveld
diertje en het zeepaardje.*

*Op elkaar verliefd worden is het makkelijkste deel.
Het gaat vanzelf.*

*Bij de meeste geliefden komen later ook de beproevingen,
de pijnen, de onuitgesproken verlangens.*

Dan gaat het allemaal niet meer zo makkelijk.

Dan is liefde hard werken.

Eerst de roze periode, daarna de sleur, zo gaat het vaak.

Maar bij dit bijzondere stel ging het anders.
Het zeepaardje huilde namelijk niet zomaar.
Ze huilde omdat ze ongeneeslijk aan het sterven was.
De dood zou zich al binnen enkele minuten voltrekken,
dat wist ze, dat voorvoelde ze.
En in dat heftige stervensproces bleek ze uiterst ontvankelijk
voor de liefdevolle aandacht
van dat nietig ongewerveld diertje.
Op elk ander moment
zouden ze elkaar misschien gewoon voorbij gedreven zijn,
39 maar dit was geen ander moment, dit was nu,
dit was alsof het was voorbestemd.

Liefde is mooi, liefde is tijdloos, eindeloos.
In die paar minuten dat het zeepaardje nog leefde,
beleefden ze samen een liefde
die ongelooflijk diep was en grenzeloos intens,
nauwelijks met woorden te beschrijven.
Ze keken elkaar in de ziel en werden een.

Hoe het precies gegaan is, dat kan niemand vertellen,
maar het moet op dat moment gebeurd zijn,
het moment dat hun zielen versmolten waren ... en ...
dat zij stierf.

Terwijl haar ziel aan de zijne was gekleefd
(hij had er wel degelijk een) – stierf zij.
Ze werd liefdevol in zijn lichaam opgenomen.
Hoe dat zo kon gebeuren?
Geen wetenschapper kan het verklaren, geen mens begrijpt het.
Liefde, leven en dood zijn mysteries.
Daar kan best nog wel een nieuw mysterie bij.

Ze was in hem opgestaan en vanaf die dag
was zij zijn wervelkolom, zijn ruggengraat,
zijn bloedeigen zeepaardje.
Vanaf de dag dat zij in hem leefde, was hij de gewervelde,
de zekere, de man.
Vanaf die dag had hij een mening, koos partij,
gaf hij richting aan zijn leven.
Zijn vader en moeder zouden trots op hem zijn geweest!

Hoe lang hij nog leefde, dat is niet bekend,
maar dat hij gelukkig was, dat is zeker.

Voorgedragen bij de opening van de expositie
'Gewerveld/Ongewerveld 2'
in Museum Nagele op 6 november.

SCHÜTZ ENSEMBLE - 10 DECEMBER - 20.00 UUR - ALMERE HAVEN

Almere - Het Schütz Ensemble nodigt u van harte uit voor een kerstconcert met de titel *O Magnum Mysterium* o.l.v.

Maria Segura-Thijssen.

U bent welkom op zaterdag 10 december om 20.00 uur in Kerkcentrum Goede Rede in Almere Haven.

In dit concert brengt het koor zowel oude als ook modernere kerstmuziek ten gehore die past bij de feestelijke en beschouwende tijd van advent en kerstmis.

Van de Engelse componisten Thomas Weelkes en de katholieke William Byrd en Peter Philips hoort u werken in het Latijn die hun wortels zowel in de anglicaanse kerkmuziek als in de muziek van het vasteland hebben. Van de beroemde Henry Purcell kunt u drie prachtige Engelstalige werken beluisteren, waaronder een bijzonder meesterwerk voor bas-solo, koor en strijkorkest.

Naast deze oude muziek zingt het koor in dit concert ook muziek van drie 20e eeuwse componisten: de Britten Herbert Howells en Benjamin Britten en de nog levende Amerikaan Morton Lauridsen.

Peter-Paul van Beekum: bas
Yvo de Mul: viool
Els Kiesewetter: viola da gamba

Jan Paul de Leeuw: kistorgel
Miriam Peeters: viool
Ellen de Graaf: violone

Kerkcentrum Goede Rede
Kerkgracht 60
1354 AM Almere Haven

Kaartverkoop aan de zaal vanaf 19.30 uur
€ 15,- (€ 12,50 scholieren, studenten en 65+)
Voorverkoop via email: 1 € korting
schutzensemble@ymail.com

ARTnivo expositie: John van der Velden - 11 december - 16.00 uur

Op zondag 11 december om 16.00 uur is de galerie ARTnivo de opening van een expositie van John van der Velden. De opening wordt verricht door Frits Huis, gemeenteraadslid in Almere.

John van der Velden is een in Zuid Frankrijk wonende Nederlandse schilder. Geboren, getogen en academisch opgeleid in Rotterdam vertrok hij na een carrière in het reclamewezen naar het zonnige zuiden van Frankrijk.

Eigenzinnig als hij is, ging hij zijn roeping achterna: het schilderen van haarscherpe commentaren op situaties en gebeurtenissen in de wereld. En dat in een aansprekende stijl met surrealistische inslag.

www.artnivo.nl
info@artnivo.nl
0644888551
Amersfoortweg 46
1324PH Almere
geopend van
maandag t/m
zaterdag 12-18 uur
even bellen svp

HOTSPOTS - 15 december - 16.30 uur

Almere - Cultuur als de Motor van de economie, dat is een initiatief van Elly Linzel, Jort Vlam en Berthilde Lammertink. Zij organiseerden op 12 oktober jongstleden een werkconferentie over kunst als de motor van de economie. 80 mensen uit het bedrijfsleven, creatieve sector en de gemeente waren op de oproep afgekomen.

Arjo Klamer, professor in de economie van kunst en cultuur hield een vlammend betoog over de bijzondere rol die kunst en cultuur spelen in de samenleving.

Daarna gaf Ernst Houdkamp een workshop waarbij in werkgroepen verschillende ideeën werden uitgewerkt. Een van de ideeën was het in het leven roepen van Hotspots. Hotspots zijn maandelijks ontmoetingen op steeds andere locaties waarbij het bedrijfsleven, gemeente en de creatieve sector elkaar ontmoeten. Elke keer wordt de tijd en de plaats tijdig gecommuniceerd en iedereen is welkom.

De gastpartij neemt tijdens die Hotspot tien minuten tijd om te vertellen over zichzelf, het bedrijf, zijn vakgebied of wat dan ook, en daarna is er volop ruimte voor netwerk. Het eerste drankje is meestal gratis en daarna zijn de drankjes op eigen rekening.

De volgende hotspotborrel valt samen met de jaarlijkse kerstborrel bij Theatergroep Suburbia. Op donderdag 15 december vanaf 16.30u zijn we van harte welkom voor een hapje en een drankje in gebouw De Voetnoot aan het stadhuisplein 1.

Laat even weten of je komt via reserveer@theatergroepsuburbia.nl

DE VERBEELDING - 18 december- 15.00 UUR - Joost van Oldenbeek

Zeewolde - Joost van Oldenbeek komt uit Zeewolde en studeert gitaar aan het conservatorium van Zwolle.

Hij speelt in diverse jazzensembles.

In zijn programma 'oud en nieuw' brengt hij jazzstukken ten gehore uitmeerdere stromingen.

Het belooft een boeiende, swingende middag te worden met alle elementen die mogen ontbreken bij Oud en Nieuw!

Informatie

Tijd en plaats

De concerten vinden plaats in:

Paviljoen de Verbeelding

De Verbeelding 25

3892 HZ Zeewolde

Aanvangstijd is 15.00 u behalve op 21 april, dan om 20.15 u.

Toegangsprijs

De prijs per concert bedraagt € 15,-. Kinderen van 6 t/m 12: gratis toegang onder begeleiding. Maximaal 2 kinderen per betalende bezoeker.

Reserveren

Per email: reserveren@robvdbroek.nl of telefonisch: 06-10251235

De kaarten liggen na bevestiging klaar bij de kassa van de Verbeelding vanaf een half uur voor aanvang van het concert.

Overige informatie

Voor meer informatie kunt u bellen of mailen met Rob van den Broek, tel. 06- 10251235, info@robvdbroek.nl.

MOORDKUNST IN HET VOORSTERBOS

Kraggenburg - In de week van 27 november werd de politie in Emmeloord opgeschrikt door een verontrustende melding. Een wandelaar had een gruwelijke ontdekking gedaan: midden in het Voorsterbos hing het levenloze lichaam van een jonge vrouw in een boom.

De recherche kwam meteen in actie en ook de brandweer werd gewaarschuwd, want het lichaam hing op zo'n vier meter hoogte over een tak.

Het duurde tot het weekend voordat de juiste persoon haar kon identificeren en de identiteit van de vrouw kon worden vastgesteld: *Kimberly Clark*.

De Kunstenaars Vereniging Flevoland is in 2006 begonnen met het maken van een kunstroute; door Flevoland: Nieuw Verleden.

Op zondag 27 november werden er weer nieuwe kunstwerken onthuld. Elk jaar worden er zo'n vijf kunstwerken aan de route toegevoegd. De route bestaat nu uit dertig kunstwerken.

Het concept van Nieuw Verleden is dat kunstenaars een kunstwerk maken in de natuur, en dat de natuur vervolgens de plek weer mag terugveroveren. De kunstwerken worden niet onderhouden. Ze mogen vervallen, verweren, overgroeid raken en zelfs kapotgaan. Op die manier ontstaan er raadselachtige plaatsen met de uitstraling van ruïnes die de nietsvermoedende wandelaar het idee geven dat het gaat om overblijfselen uit het verleden.

De Kunstenaars Vereniging Flevoland geeft Flevoland als het ware een nieuw verleden. De kunstwerken staan in het Knarbos, het Kamperhoekbos en het Voorsterbos.

Met de moord in het Voorsterbos is er een bijzonder hoofdstuk aan de kunstroute toegevoegd.

Kimberly Clark is een kunstenaarscollectief (dat bestaat uit Iris van

Dongen, Eveline van de Griend en Ellemieke Schoenmaker) dat internationaal snel aan bekendheid wint. Ze opereren vanuit Berlijn. Ze maken levensechte figuren die ze plaatsen in een vreemde omgeving en baren opzien door de context, die door sommige mensen als schokkend wordt ervaren.

Voor Nieuw Verleden heeft het kunstenaarscollectief een kunstwerk gemaakt: een levensechte figuur van ene jonge vrouw in de boom, over een tak hangend. Er stond nog geen bordje in de buurt van het kunstwerk toen de wandelaar er langs liep. Hij belde 112 en meldde een moord. De recherche van Emmeloord was niet lang daarna ter plaatse, met drie auto's.

De KVF stond daarna voor een raadsel! Wie heeft het kunstwerk gestolen?

Enkele dagen erna werden we getipt! Het kunstwerk konden we bij het politiebureau in Emmeloord ophalen.

Op 27 november organiseerde de KVF een wandeling langs de nieuwe werken. 's Ochtends regende en waaide het, maar na verloop van tijd begon de zon te schijnen!

De nieuwe werken werden onthuld: van Willem Hoogeveen, Mariël Bishops, Hendrike Huijsmans, Liset van Dommelen en Karin van der Molen. Het kunstwerk van Kimberly Clark lag in de auto! Het werd getoond bij de borrel in Hotel van Saaze.

(in het volgende nummer uitgebreide informatie over de nieuwe werken)

AGENDAtips

– een greep uit de culturele activiteiten in Flevoland

Tentoonstellingen:

Corrosia - Almere Haven : Kerst & Carry. Van 26 november t/m 24 december wordt CORROSIA! EXPO voor het vierde achtereenvolgende jaar omgetoverd tot een kunst- en designparadijs. Liefhebbers en koopjesjagers kunnen hier terecht voor echt bijzondere kado's voor de feestdagen. Kerst & Carry is een verkoopexpositie met origineel en spannend werk van meer dan veertig jonge vormgevers en kunstenaars. Met onder andere schilderijen, foto's, tekeningen, illustraties, sieraden en woonaccessoires. De mooiste vazen, lampen, speelgoed en mannengadgets neem je voor een vriendelijk prijsje mee naar huis.

Zaterdag 3 december 20.30 uur

De Roestbak - Almere: choreografe Pauline Roelants met een geheel eigen dansvoorstelling Apology.

Donderdag 8 december 19.30 uur

De Roestbak - Almere: HetLabDox - Couple-like #2 (dans)
Wie leunt op wie? Dat is de grote vraag in het dynamische duet Couple-Like #2. Vasthouden of loslaten, steunen of laten vallen; twee jonge dansers gaan met elkaar een intieme strijd aan.

Vrijdag 9 december 20.30 uur

De Roestbak - Almere: Dood Paard - Bye bye.
Biesheuvel en Bakker namen het beroemde stuk Othello van Shakespeare als uitgangspunt voor hun voorstelling en maakten hier hun eigen vertaling van. Ze biechten elkaar hun geheimen op, vierten hun jaloezieën op elkaar bot, verklaren elkaar de liefde en liegen tot ze misselijk worden.

Zondag 11 december 13.00 uur

Schouwburg Almere - kleine zaal: Het Domstad Ensemble
Het ensemble bestaat uit vijf jonge gedreven musici van het Utrechts Conservatorium. Anne Meijer (piano), Lizette Bertelsmann (viool), Lorena García Fernández (altviool), Caroline Deul (cello) en Ruben Heimans (contrabas).

Donderdag 15 december 20.00 uur

't Voorhuys Emmeloord: Sinfonia Rotterdam
Op het programma staan: de 'Kerstmis Suite' van de Frans/Belgische componist F-J. Gossec (1743-1829), Pianoconcert nr. 2 van Ludwig Von Beethoven, en de 5e symfonie van Schubert.

Zaterdag 17 december 20.00 uur

Agora - Lelystad: STELLA MARIS -Weihnachtsoratorium van J.S. Bach.
Stella Maris zal voor het eerst in haar bestaan, samen met solisten en het Nederlands Begeleidingsorkest, de cantates 1 t/m 4 en het slotkoor uit cantate 6 uitvoeren. De algehele leiding is in handen van dirigent Henk Trommel.

Zondag 18 december 13.00 uur

Schouwburg Almere - grote zaal : Wie wint dit jaar de de jonge componistenwedstrijd van het Nederlands Blazers Ensemble?
Kom kijken en luisteren tijdens de bloedstollende Finale in een swingend Familieconcert.
Entree gratis (wel vooraf kaarten bestellen) - maximaal 8 kaarten per persoon
Zoals ieder jaar schrijft het Nederlands Blazers Ensemble een bijzondere wedstrijd voor jonge componisten uit.

KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND	www.flevokunst.nl	NIEUW LAND ERFGOEDCENTRUM – LELYST.	www.nieuwlanderfgoed.nl
KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND	www.nieuwverleden.info	STICHTING ORGACOM – LELYSTAD	www.orgacom.nl
MUSEUM DE PAVILJOENS - ALMERE	www.depaviljoens.nl	STICHTING DE BARAK – LELYSTAD	www.debarak.nl
CORROSIA! – ALMERE	www.corrosia.nl	DE KUBUS – LELYSTAD	www.dekubuslelystad.nl
DE KUNSTLINIE – ALMERE	www.dekunstlinie.nl	HET FLEVO-LANDSCHAP –LELYSTAD	www.flevo-landschap.nl
STICHTING DE ZIJDERUPS – ALMERE	www.dezijderups.nl	KAMERKOOR LELYSTAD - LELYSTAD	www.kamerkoorlelystad.nl
DE MUREN VAN.... – ALMERE	www.demurenvan.nl	LAK (Lelystadse amateur kunstenaars)	www.atelierdeveste.nl
DE HULK – ALMERE	www.dehulk.org	MUSEUM NAGELE – NAGELE	www.museumnagele.nl
BG 22 24 - ALMERE	www.bg-22-24.nl	MUZISCH CENTRUM – EMMELOORD	www.muzischcentrum.nl
CASLA – ALMERE	www.casla.nl	JONGEREN POPPODIUM - EMMELOORD	www.de-klos.nl
De WITTE OLIFANT - ALMERE	www.opleidingdewitteolifant.nl	DE VERBEELDING – ZEEWOLDE	http://stichting-qem.robvdbroek.nl
ART LOCA	www.artloca.nl	HOTEL VAN SAAZE – KRAGGENBURG	www.hotelvansaaze.nl
EINDIG LAAGLAND	www.eindiglaagland.nl	NATUURMONUMENTEN – KRAGGENBURG	www.natuurmonumenten.nl
AIR BRUSH – ALMERE	www.airbrush-almere.nl	SHORTGOLF – SWIFTERBANT	www.shortgolf.nu
KUNST EN ZO (GRETA VERDUIN) - ALMERE	www.kunst-enzo.nl	KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE	www.kunstindeopenbareruimte.nl
VERENIGING ALMERE 2018 - ALMERE	www.verenigingalmere2018.nl	KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE	www.flevolanderfgoed.nl/home/kunst.html
ALMERE 2018 - ALMERE	www.almere2018.eu	DE GESCHIEDENIS VAN FLEVOLAND	www.flevolandbovenwater.nl
DE NIEUWE BIBLIOTHEEK - ALMERE	www.denieuwebibliotheek.nl/agenda	APOLLO ENSEMBLE	www.apollo-ensemble.nl
FLOWLAND – ALMERE	www.flowland.nl	XL DE ATELIERS – DRONTEN	www.xldeateliers.nl
SCHUTZ ENSEMBLE - ALMERE	www.schutzensemble.nl	KUNSTRAAD DRONTEN- DRONTEN	www.kunstraaddronten.nl
DE VOETNOOT, CREATIEVE ENERGIE– ALM	www.devoetnoot.nl	FLEVOKU(N)STBOULEVARD	www.flevokunstboulevard.nl
STICHTING BUITENSTAD - ALMERE	www.buitenstad.nl	KUNSTEDUCATIE	www.centravoordekunsten.nl
STAD EN NATUUR - ALMERE	www.stadennatuur.nl		

Galerie ART nivo - ALMERE	www.artnivo.nl
HET KUNSTHUIS – ALMERE	www.hetkunsthuis.nl
GALERIE ALOSERY - ALMERE	www.aloseryart.nl/applicatiePagina.php
AIS ART – ALMERE	www.ais-art.nl
BUREAU VOOR KUNSTPROJECTEN – ALMERE -	www.kunstprojekten.nl
DO GALLERY - ALMERE	www.dogallery.nl
KUNSTUITLEEN – LELYSTAD	www.kunstuitleen-flevoland.nl
KUNSTUILEEN DE VESTE - LELYSTAD	www.atelierdeveste.nl
KUNSTHUIS CALLIOPE – LELYSTAD	www.kunsthuiscalliope.nl
HIVA OA ART GALLERY - LELYSTAD	www.hivaoa.nl
GALERIE AAN DE AMSTEL - DRONTEN	www.aandeamstel.nl
KUNSTUITLEEN – EMMELOORD	www.kunstuitleenemmeloord.nl
GALERIE KIK – EMMELOORD	www.galeriekik.nl

Cunst